

Leo Faasen (Fasiani) ziet interesse in kleur in omgeving toenemen

'Soms is eerst een lezing nodig'

AMSTERDAM – Er is altijd wel een aanleiding om met kleurdeskundige Leo Faasen te praten. Dit keer is het de verschijning van twee nieuwe delen in de serie Colours of Life van Sigma Coatings: kleurinspiratieboeken, toegespitst op scholen en kantoren. 'Om samen met de opdrachtgever op zoek te gaan naar het beste palet.'

U maakte deze boeken toen u nog in dienst was bij Sigma. De serie komt wel af?

'Jazeker, de zeven delen, zeven 'levenssferen' die we bedacht hebben en kleurconcepten voor ontwikkeld hebben, staan allemaal op de rol om te gaan verschijnen. Sigma Coatings veranderde om bedrijfsmatige redenen haar beleid. Om die reden begon ik anderhalf jaar geleden mijn eigen advies- en trainingsbureau Fasiani bv, maar blijf diverse kleurgerelateerde opdrachten voor hen uitvoeren.'

Zeven boeken moeten het worden, gericht op de zorg, privé woonhuizen, het onderwijs, de zakelijke markt en nog drie markten; het zijn gewoon marketingdingetjes?

'Je kunt het zien als verkoopinstrument. Maar dan doe je mij en Fabienne Bruyninckx, van het Antwerpse ontwerpbureau Buyninckx Designers, met wie ik de boeken ontwikkeld heb, wel tekort. Zo is geen enkele kleurpalet in enig boek hetzelfde als in een ander. We bieden paletten die min of meer los van de trends staan, al ontkom je daar nooit helemaal aan. Je kunt de boeken samen met je klant aan de hand van een keuze uit trefwoorden die aan het begin van het boek staan gaan verkennen. Zo kom je aan kleurpaletten die bij de soort ruimte, de soort instelling of gebouw én de persoonlijkheid van de opdrachtgever en de gebruikers passen. Je kunt dat als uitgangspunt nemen. Ik zelf werk in mijn kleurontwerpen het liefst met heel veel verschillende kleuren en nuances. In de boeken adviseren we steeds een combinatie van drie a vier kleuren, steeds weer onderverdeeld in 'contrastrijk, accentwerking en ton-sur-ton.'

Waarom werkt u met veel kleuren?

'Kijk naar de natuur. Naar een willekeurige tuin. Zie je één kleur groen? Nee, het zijn er tientallen. Het is een tijdje een theorie geweest dat je één basiskleur moest

Leo Faasen: 'In de natuur heb je ook veel kleurnuances, waarom dan binnen niet?'

nemen en die accentueren met hooguit twee accentkleuren. Van dat soort regels stappen we steeds meer af. Het gaat om de beleving, de situatie en de ruimte in kwestie. Kleuradvies wordt ook steeds omvatter, met vloeren en plafonds erbij. Zo heb ik voor een centrum voor dementerenden allerlei verschillende sferen gemaakt. Oude mensen die niet meer thuis kunnen wonen gaan op reis. Ze lopen veel door de gangen van zo'n gesloten instelling. Door verschillende gangen verschillende sferen te geven, "park", "vakantie", "strand" en de centrale ruimte de sfeer van een

marktplein, kom je daar aan tegemoet. Die mensen komen nooit meer naar buiten, dan moet je buiten naar binnen halen. Kenmerkend voor ons klimaat zijn de vier seizoenen. In Azië is het altijd groen, in Afrika alles zandkleurig. Iedereen houdt van herfstkleuren, iedereen wordt blij van de lente, dat soort elementen, daar moet je mee spelen.'

Neemt de aandacht voor kleur in de omgeving toe?

'Ik heb wel de indruk. Ideeën over 'healing environment', dat kleur positief werkt op iemands welbe-

vinden of zelfs genezing neemt toe. En dat kleur iets kan doen voor de sociale cohesie in wijken. Maar er is nog altijd wel veel werk te verzetten. Bij corporaties zijn dat vaak de calculatoren. Die vragen zich vaak af waarom de kleur zonnig moet veranderen. Die was toch altijd goed genoeg? Dan is soms eerst een workshop nodig. Een cursus waarin ik de mensen elementaire basisbeginselen uitleg over kleur; wat doet kleur nu eigenlijk binnen de menselijke gewaarwording?'

Dat is moeilijk te zeggen, toch?

'Veel exacter dan dat blauw zowel

aantrekt als afstand neemt en dat groen meestal rustgevend is wordt het niet. Dat heeft alles te maken met dat kleur nooit los gezien kan worden van zijn omgeving en van andere kleuren. En met de functie van de ruimte en het gebruik. Een receptie in een zorgcentrum vraagt om uitnodigende en iets meer zakelijke kleurenpalet dan een restaurant. De spreekkamer in een school mag er heel anders uitzien dan de gangen of de lokalen: ze dienen allemaal andere functies voor andere mensen. Ik teken op dit moment aan een school waar ik de wanden van de lokalen in lichte kleuren houdt en de wanden achter het schoolbord en de vloeren in een diepere kleur, voor optimale concentratie, maar de gangen maak ik juist een stuk donkerder, ook de vloeren en het plafond. Dat is het domein van de leerlingen, daar mag het tijdens de leswisselingen best een actievere sfeer ademen.'

Kun je dan eigenlijk wel die levenssferen uit elkaar trekken en in losse kleurboeken presenteren?

'We schrijven niets voor, en het is heel goed mogelijk om het boek dat bedoeld is voor scholen te hanteren bij een bedrijf. Toch is er wel een verschil tussen die levenssferen te benoemen. Scholen zijn vaak wat contrastrijker, kantoren meer afgestemd en zakelijk, de zorg steeds meer met een menselijker beleving. Vergelijk maar met wat vroeger eetzaal of kantines waren. Zorginstellingen willen hun restaurants steeds vaker een buurtfunctie geven, een brasserie; dat mensen uit de buurt het gewoon leuk vinden om er te komen eten. Daar past een horeca-uitstraling bij.'

Het wordt er allemaal voor de vak schilder niet eenvoudiger op...

'In opdracht van Sigma Coatings geef ik regelmatig kleurcursussen en lezingen. Je ziet dat schilders daar altijd kleurenkennis van opsteken. Maar sommigen laten het daarna helemaal liggen, en anderen pakken het serieus op en gaan er heel actief mee aan de slag. Als schilder kun je er natuurlijk ook erg je voordeel mee doen. Het maakt nogal uit of je alles RAL 9010 gaat schilderen of allerlei kleuren adviseert die samen een mooi persoonlijk belevingsgeheel gaan vormen. Zoiets kost natuurlijk wel wat meer deskundigheid en tijd, en mag dus wat kosten, dat snapt de klant ook.'